

forfalder den 1ste Oktober. Der ville ikke være noget at sige til det store Arbejde for Kommunalbestyrelserne; i alt Fald ikke noget afgørende, hvis Kommunerne selv fik Gavn af denne Skat, som de have saa uhyre meget Besvær med at faa ind. Men saadan er det jo slet ikke. Det er lige fedt, enten de faa lidt eller meget ind, i alt Fald for Indkomstskattens Vedkommende. Hvad Formueskatten angaar, skal jo de $\frac{1}{10}$ pro millé overføres til Kommunen. Imidlertid er det utvivlsomt, at det vilde have været hensigtsmæssigt, at man havde formet Forslaget saaledes, at Kommunen blev interesseret i, hvad den faar ind, ogsaa i Indkomstskat. Thi hvor stærk Kontrollen end er, og hvor meget man end gennem Skattekommissionen og Overskattekommissionen har Sogneraadene under Piskan, vil det ikke kunne forhindres, at de af og til sløje lidt af og tage lidt lempeligt paa de Skatteydere, der have ondt ved at svare deres Skatter til Kommunen, naar de slet ingen Interesse have i, om de betale til Staten eller ej. Det skal jeg dog ikke komme videre ind paa, det spiller jo en mindre Rolle.

Jeg skal blot endnu gøre et Par Bemærkninger om den Del af Skattelovene, der ikke direkte er til Behandling her, men som hører med her som en integrerende Del, nemlig Skatteoverførelsesloven. Den ærede Ordfører har der sagt, at det gik ikke saa galt som Præsten prædikede, in casu, at denne Overførelsesmaade var ikke saa uretfærdig, som jeg har paastaat, Jeg tror nu, at man let kan godtgøre, at det virkelig forholder sig saaledes, og at der slet ikke er brugt for mørke Farver. Det kan umulig være begrundet i en Retfærdighedshandling, naar man til samtlige Kommuner, Amts- og Sognekommuner, fordeler ganske det samme Beløb efter den Enhedsbasis, der nu bruges for Hovedparten, nemlig Hartkornet, uanset hvilken uhyre Forskel der er mellem de forskellige Kommuners Byrder. Det er dog Hensigten, at man vil lette Kommunernes Hartkorn derigennem, at man giver Kommunerne andre Indtægter til Hjælp. Det forekommer mig umuligt at anføre nogen som helst rationel Begrundelse for den brugte Fordelingsmaade, ved hvilken man siger: 1 Tønde Hartkorn er 1 Tønde Hartkorn, hvad enten der hviler det ene eller det andet Beløb paa den i Form af kommunale Skatter. Det er os ganske revnende ligegyldigt. Om Hartkornsejerne maaske helt slippe for de Afgifter, de ellers skulde betale, eller de kun faa en ringe Brøkdel,

$\frac{1}{10}$, af de tidligere Udgifter godtgjorte, det bryde vi os ikke om. Sammenligner man Amtsfondenes Udgifter, frembyder der sig saadanne Uregelmæssigheder; at man skulde synes, det maatte ligge lige paa Overfladen, at den Fordeling af Gammel-skatten, der skal finde Sted til Amtskred-sene, ikke bør finde Sted efter Hartkornet. Jeg sagde forleden, da jeg havde Ordet, og jeg vil gerne gentage det, da der ikke er saa grumme mange Punkter, hvor jeg kan yde min Anerkendelse, at jeg skylder Kommissionen en varm Anerkendelse for, at de dog have taget en anden Fordelings-basis for den anden Trediedel af Gammel-skatten end den, som de fastholde for den første; jeg beklager kun, at de ikke have gjort Skridtet fuldt ud og taget ogsaa den første Trediedel ind under den samme Fordelingsmaade. Det vilde dog have været en hel Del mere retfærdigt, naar man ser hen til, at de af Landets Amts-raadskredse, som staa højest, have 43 Kr. at opkræve, medens andre, endogsaa Nabokredsene, kunne nøjes med 10—11 Kr. Naar der kort sagt i den ene Amtsraads-kreds er det firedobbelte af den Udgift, der er i en Nabokreds, forekommer det mig dog, at det er aldeles urimeligt i nogen Maade at sige: ja de skulle alligevel have lige meget; den, som kun har 10—11 Kr. at opkræve, skal have ganske det samme som den, der har 43 Kr. Jeg forstaaer ikke det Ræsonnement. Og ganske det samme er jo Tilfældet med Sognekommunerne. Skulde der være god sund Mening i denne Skatteoverføringslov, skulde det dog vel være ogsaa dette; at man søgte at hjælpe der, hvor Hjælpen var mest nødvendig; det er jo dog det almindelige Korrektiv, som man altid benytter, naar man overhovedet vil søge at afhjælpe Skavanker: at hjælpe der, hvor Hjælpen er mest nødvendig. Ogsaa i Sognekommunerne er der jo de mest haarrejsende store Forskelligheder, endogsaa i Landkommuner, der ligge tæt op ad hinanden. Her ude paa Amager, i rene Landkommuner, har Taarnby, der ganske vist har en noget anden Bebyggelse end Store Magleby, 48 Kr. pr. Td. Hartkorn, medens Store Magleby har 16 Kr.; det er altsaa det tredobbelte. Men det afficerer ikke de ærede Forslagsstillere, de tage intet Hensynertil, de give ganske det samme (*Scavennus*: Det er nemlig et andet Princip, som ligger til Grund, end De tror). Jeg ved ikke, det er jo muligt, at min Tænke-evne er saa bornert, at jeg ikke kan finde ud af, hvad de Herrer tænke paa, men